

Nr 186.

Godkänd av första kammaren den 23 maj 1924.

Godkänd av andra kammaren den 23 maj 1924.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen under sjunde huvudtiteln gjorda framställning angående anslag till tullverket jämte i ämnet väckta motioner.

(Statsutskottets utlåtande nr 86.)

Till Konungen.

Uti den till riksdagen den 2 januari 1924 avlätna propositionen (nr 1) angående statsverkets tillstånd och behov för budgetåret 1924—1925 har Eders Kungl. Maj:t under sjunde huvudtiteln (punkt 19) föreslagit riksdagen att *dels* besluta, att antalet ordinarie befattningar vid tullverket jämte de för vederbörande befattningshavare avsedda lönegrader enligt den i 9 § av avlöningsreglementet intagna löneplan skall bestämmas i enlighet med vad av departementschefen i statsrådsprotokollet över finansärenden ovanberörda dag föreslagits;

dels för budgetåret 1924—1925 för tullverket godkänna följande

Ordinarie stat.

A. Avlöningsstat.

Generaltullstyrelsen.

Avlöningar till ordinarie tjänstemän, <i>förslagsanslag</i>	kr.	439,000
Vikariatsersättningar, <i>förslagsanslag</i>	»	20,000
Arvode till tullverkets ombudsman	»	2,000
Avlöningar till icke-ordinarie befattningshavare m. m., <i>förslagsanslag</i>	»	160,000

Tullstaten.

Avlöningar till ordinarie tjänstemän, <i>förslagsanslag</i>	kr. 10,084,000	
Vikariatsersättningar, <i>förslagsanslag</i>	» 180,000	
Arvoden till två laboratorieföreståndare, å högst 1,000, respektive 500 kronor för år räknat.....	» 1,500	
Avlöningar till icke-ordinarie befattningshavare m. m., <i>förslagsanslag</i> ..	» 1,771,000	kr. 12,657,500.

B. Indragnings- och övergångsstaten.

Avlöningar till tjänstemän å indragnings- och övergångsstaten	kr. 55,670.
---	-------------

C. Pensionsstaten.

Pensioner till avskedade tjänstemän, <i>förslagsanslag</i>	kr. 475,000	
Pensioner till avlidna tjänstemäns änkor och barn, <i>förslagsanslag</i>	» 25,000	
Gottgörelse till tullstatens enskilda pensionsinrättning för mistade andelar av avlöning vid vakanta tjänster	» 13,000	kr. 513,000.

D. Omkostnadsstaten.

Kostnader för avdömande av tullmål, <i>förslagsanslag</i>	kr. 37,300	
Resekostnads- och traktamentsersättningar m. m., <i>förslagsanslag</i>	» 95,000	
Hemliga utgifter	» 4,000	
Övriga kostnader för tullverket, <i>förslagsanslag</i> ..	» 1,637,530	kr. 1,773,830.

Summa *förslagsanslag* kr. 15,000,000;

dels i riksstaten uppföra ordinarie förslagsanslaget för tullverket med ett mot statens slutsumma svarande belopp av 15,000,000 kronor, att direkt utgå av tullmedel;

dels ock förklara, att sådan å den 31 december 1922 gällande ordinarie stat eller å en äldre övergångsavlöningsstat kvarstående tjänsteman vid tullstaten, som ej anmält sig icke vilja övergå på den nya staten, må under budgetåret 1924—1925 efter Eders Kungl. Maj:ts bestämmande komma i åtnjutande av tillfälligt lönetillägg till belopp, vilket kan anses stå i lämpligt förhållande till den tjänstgöring, som må komma att krävas av vederbörande, eller eljest kan prövas skäligt, dock icke i något fall till högre belopp, för år räknat, än som genom kungörelsen den 22 juni 1921

(nr 444) angående tillfälliga lönetillägg åt viss personal vid tullverket för år 1922 blivit bestämt.

I sammanhang med Eders Kungl. Maj:ts förevarande förslag har riksdagen till behandling förehåft följande motioner, nämligen:

dels två motioner, I: 34 och II: 39, vari yrkats, att riksdagen icke måtte bifalla Eders Kungl. Maj:ts förslag att anskaffa ytterligare fyra tulljagare och alltså minska det av Eders Kungl. Maj:t till övriga kostnader för tullverket äskade anslaget 1,637,530 kronor med 180,000 kronor till 1,457,530 kronor;

dels en motion, II: 38, vari alternativt hemställts, att något anslag för ytterligare anskaffning av tullkryssare icke nu måtte av riksdagen beslutas eller att ett belopp av 50,000 kronor måtte beräknas för ändamålet i årets stat;

dels ock en motion, II: 105, vari hemställts, att riksdagen ville besluta om sådan ändring i de särskilda bestämmelser (Svensk författningssamling nr 368 år 1922), som från och med den 1 januari 1923 skola lända till efterrättelse beträffande tjänstemän vid generaltullstyrelsen och tullstaten, att de från och med den 1 juli 1924 må erhålla följande lydelse, nämligen:

med ordinarie befattning — — — den ordinarie befattningen;

tjänsteman vid tullverket, — — — hänsyn icke tagas därtill;

tjänsteman, vilken omedelbart — — — för kammarskrivare bestämda lönegraden;

tjänsteman vid tullverket, — — — för varje tjänstgöringsdag;

tjänsteman vid tullstaten, tillhörande någon av 1—8 lönegraderna enligt avdelning B eller 1—5 lönegraderna enligt avdelning C i 9 § av avlöningsreglementet, må jämväl i andra fall än vid skada till följd av olycksfall i tjänsten, enligt av Kungl. Maj:t meddelade närmare bestämmelser, erhålla erforderlig läkarevård jämte läkemedel på tullverkets bekostnad, dock att vård å sjukhus, sanatorium eller annan dylik vårdanstalt icke må vid sådant sjukdomsfall bestridas av tullverkets medel under tid, då tjänstemannen åtnjuter oavkortad lön;

tjänsteman, som omedelbart före avlöningsreglementets ikraftträdande för tullverket tillhör generaltullstyrelsens ordinarie vaktbetjäning och i sådan egenskap äger åtnjuta läkarvård jämte läkemedel på tullverkets bekostnad, må, så länge han kvarstår i ordinarie tjänst inom styrelsens vaktbetjäning, såsom personlig förmån tillgodonjuta enahanda rätt till kostnadsfri läkarevård jämte läkemedel, som, enligt vad nyss nämnts, tillkommer vissa tjänstemän vid tullstaten;

anslag, som vid vissa — — — för anslaget skall hållas;

Vad då först sistnämnda motion beträffar, överensstämmer den av motionärerna påyrkade utsträckningen av förmånen av fri läkarvård vid tullverket med det av Eders Kungl. Maj:t uti propositionen den 17 februari 1922 (nr 89) framlagda förslaget i ämnet. Rörande uppkomsten utav förevarande fråga och densamma behandling inom riksdagen hava motio-

närerna åberopat den redogörelse härutinnan, som lämnats i en vid 1923 års riksdag inom andra kammaren av samma motionärer väckt motion utav liknande innehåll som den nu förevarande. Beträffande utvecklingen av spörsmålet om rätt till kostnadsfri läkarvård vid tullverket torde riksdagen därför kunna inskränka sig till att hänvisa till den av motionärerna tidigare förebragta utredningen.

Över ifrågavarande motion har riksdagens vederbörande utskott i vederbörlig ordning inhämtat utlåtande från allmänna civilförvaltningens lönenämnd.

Efter att hava framhållit, hurusom den vittomfattande frågan, i vilken utsträckning befattningshavare vid den civila statsförvaltningen må böra tillgodonjuta rätt att på vederbörande verks bekostnad erhålla behövlig läkarvård, eventuellt jämte läkemedel, under senare tid varit föremål för behandling i samband med löneregleringar inom ett flertal förvaltningsområden och därvid föranlett bestämmelser på området av för olika verk eller personalgrupper ganska skiftande innebörd, har lönenämnden beträffande denna förmåns omfattning anfört följande:

»Den längst gående förmånen härutinnan torde hava tillerkänts kommunikationsverkens personal. Enligt föreskrift i 26 § uti avlöningsreglementet den 19 juni 1919 (nr 343) erhåller tjänsteman vid nämnda verk på vederbörande verks bekostnad erforderlig läkarvård jämte läkemedel samt vid skada till följd av olycksfall i tjänsten, som medfört förlust eller nedsättning av arbetsförmågan, jämväl andra till arbetsförmågans höjande nödiga hjälpmedel, allt enligt de närmare bestämmelser, Kungl. Maj:t meddelar. Vård å sjukhus, sanatorium eller annan dylik vårdanstalt må dock icke bestridas av verkets medel under tid, då tjänstemannen åtnjuter oavkortad lön, så framt ej sjukdomen förorsakats av skada till följd av olycksfall i tjänsten. Närmare bestämmelser härutinnan hava för dessa verks vidkommande meddelats uti avd. D av kungörelsen den 30 juni 1920 (nr 529).

Beträffande de verk, å vilka avlöningsreglementet den 22 juni 1921 (nr 451) vunnit tillämpning, gäller, enligt 25 § i samma reglemente, att tjänsteman erhåller vid skada till följd av olycksfall i tjänsten på vederbörande myndighets bekostnad erforderlig läkarvård jämte läkemedel samt, där olycksfallet medfört förlust eller nedsättning av arbetsförmågan, jämväl andra till arbetsförmågans höjande nödiga hjälpmedel, allt enligt de närmare bestämmelser Kungl. Maj:t meddelar. Därjämte har föreskrivits, att i den mån vid vissa verk en utvidgad rätt i förenämnda hänseenden anses böra ifrågakomma, skall lända till efterrättelse vad Kungl. Maj:t och riksdagen därutinnan besluta.

De närmare bestämmelser av allmängiltig omfattning, som för dessa verks vidkommande ansetts erforderliga, hava meddelats genom 5 § uti kungörelsen den 31 december 1921 (nr 753) med tilläggsbestämmelser till ifrågavarande avlöningsreglemente.

För statens hospital och asyler hava härutöver lämnats vissa särskilda föreskrifter uti avd. B, mom. 2 h) utav kungörelsen den 15 juni 1922 (nr 368). Enligt berörda författningsrum må sålunda befattningshavare vid ifrågavarande verk, tillhörande någon av 1—7 lönegraderna under avdelning B eller 1—6 lönegraderna under avdelning C enligt avlöningsreglementets 9 §, även i andra fall än vid skada till följd av olycksfall i tjänsten erhålla

erforderlig läkarvård jämte läkemedel på vederbörande hospitals bekostnad, dock att vård å sjukhus, sanatorium eller annan dylik vårdanstalt icke må vid sådant sjukdomsfall betalas av hospitals medel under tid, då befattningshavaren åtnjuter oavkortad lön; och må även andra inom hospital eller asyl boende befattningshavare i händelse av sjukdom därstädes kostnadsfritt åtnjuta den vård, varav de äro i behov och som lämpligen kan dem vid anstalten beredas; allt emellertid enligt av Kungl. Maj:t meddelade närmare bestämmelser.

Näst efter nu omförmälda befattningshavare vid kommunikationsverken samt vid statens hospital och asylor torde, vad utsträckningen av här ifrågasvarande förmån angår, böra nämnas vissa tjänstemän vid lots- och fyrstaten. Enligt 23 § i avlöningsreglementet den 9 juni 1922 (nr 379) för befattningshavare vid lots- och fyrstaten gäller, att tjänsteman erhåller vid skada till följd av olycksfall i tjänsten på lotsverkets bekostnad erforderlig läkarvård jämt läkemedel samt, där olycksfallet medfört förlust eller nedsättning av arbetsförmågan, jämväl andra till arbetsförmågans höjande nödiga hjälpmedel, allt enligt de närmare bestämmelser, Kungl. Maj:t meddelar. Insjuknar tjänsteman, som är anställd å fyrskepp eller å lotsverkets ångfartyg, under tjänstgöring ombord, och kan han ej därstädes vårdas, må han även i andra fall än vid skada till följd av olycksfall i tjänsten, enligt av Kungl. Maj:t meddelade bestämmelser, av verkets medel kunna erhålla ersättning för sjukvårdskostnad; dock att vård å sjukhus, sanatorium eller annan dylik vårdanstalt icke må vid sådant sjukdomsfall bestridas av lotsverkets medel under tid, då tjänstemannen åtnjuter oavkortad lön. Har tjänsteman i andra fall än nu är sagt ådragit sig sjukdom, som kan anses hava uppkommit genom utförande av arbete i lotsverkets tjänst, ankommer på Kungl. Maj:t att bestämma om eller i vad mån ersättning för sjukvårdskostnad må utgå av verkets medel.

Genom brev den 30 november 1922 (avd. I, 7 §) har Kungl. Maj:t meddelat närmare bestämmelser angående läkarvård jämte läkemedel m. m. för befattningshavare vid lots- och fyrstaten.

I fråga om befattningshavare vid fångvårdsstaten — å vilka avlöningsreglementet den 22 juni 1921 (nr 451) är tillämpligt — gäller enligt avd. B, punkt 5, andra stycket, av kungörelsen den 22 juni 1921 (nr 452), att tjänsteman, tillhörande någon av 1—5 lönegraderna enligt avlöningsreglementets 9 §, avdelningarna B eller C, må även i andra fall än vid skada till följd av olycksfall i tjänsten, enligt av Kungl. Maj:t meddelade närmare bestämmelser, erhålla erforderlig läkarvård jämte läkemedel på fångvårdens bekostnad; dock att vård å sjukhus, sanatorium eller annan dylik vårdanstalt icke må vid sådant sjukdomsfall bestridas av fångvårdens medel under tid, då tjänstemannen åtnjuter oavkortad lön.

I avd. B, punkt 7, fjärde stycket, av samma kungörelse hava enahanda bestämmelser, som nu sagts, meddelats att gälla beträffande tjänsteman vid statens tvångsarbetsanstalter, tillhörande någon av 1—6 lönegraderna under avd. B eller 1—3 lönegraderna under avd. C enligt avlöningsreglementets 9 §.

Liknande bestämmelser gälla även beträffande viss personal vid statens uppfostringsanstalt å Bona (kungörelsen den 15 juni 1922, avd. B, mom. 1, tredje stycket).

Vad slutligen beträffar personalen vid tullverket, gälla i fråga om denna, förutom de för befattningshavare vid den allmänna civilförvaltningen fastställda generella föreskrifterna på området, jämväl de särskilda bestämmel-

serna i avd. B, mom. 3, femte stycket, av kungörelsen den 15 juni 1922 (nr 368).»

Sedan lönenämnden härefter framhållit, hurusom den sålunda lämnade översikten gäve vid handen, att på här förevarande område icke rådde sådan enhetlighet och likformighet, som ansetts i fråga om flertalet övriga löneförmåner böra eftersträvas vid det nya lönesystemets anpassande å förhållandena inom olika förvaltningsområden, har lönenämnden anfört, att med hänsyn till den korta tid, som stått nämnden till buds för avgivande av yttrande i frågan, nämnden för sin del icke vore i tillfälle att nu framlägga något förslag till eller att angiva riktlinjerna för en mera omfattande revision av bestämmelserna rörande kostnadsfri läkarvård för personal inom den civila statsförvaltningen i syfte att åstadkomma större enhetlighet på området. Att en sådan revision snarast möjligt måtte komma till stånd, har emellertid synts lönenämnden utgöra ett bestämt önskemål ur såväl förvaltningsintressets som de olika personalgruppernas synpunkt. Enligt vad lönenämnden trott sig veta, hade ock frågan rörande omarbetning av gällande bestämmelser rörande läkarvård till civila befattningshavare i statens tjänst, åtminstone vad beträffade spörsmålet om vad denna förmån lämpligen borde omfatta, varit föremål för övertvägande, bland annat inom medicinalstyrelsen. Den förnyade, allmänna utredning av hithörande spörsmål, som lönenämnden för sin del, bland annat i anledning av den nu till behandling föreliggande motionen, velat förorda, har synts nämnden böra avse såväl frågan om vilka personalgrupper, som böra vara berättigade till erhållande av ifrågavarande förmån, som ock den närmare innebörden av densamma, d. v. s. begränsningen av rätten för tjänstemännen att under olika förhållanden på statens bekostnad erhålla läkarbehandling, läkemedel, sjukhusvård, specialistvård m. m. Att härvid kostnadsfrågan borde göras till föremål för ingående undersökning har synts nämnden få anses självfallet.

I detta sammanhang har ock nämnden erinrat, att tjänstemännen vid nyreglerade verk jämlikt 36 § i avlöningsreglementet den 22 juni 1921 (nr 451) samt motsvarande bestämmelser i andra avlöningsreglementen, i vilka det nya lönesystemet kommit till användning, vore skyldiga att underkasta sig minskning i eller upphörande av bland annat nu omhandlade förmån.

Intill dess en sådan allmän utredning, som av lönenämnden i det föregående ifrågasatts, kommit till stånd, har det synts lönenämnden knappast lämpligt att, på sätt motionärerna föreslagit, för ett enstaka verks del utsträcka ifrågavarande förmån till nya personalgrupper eller medgiva den personal, som redan i viss omfattning vore berättigad till läkarvård på verkets bekostnad, en utvidgad rätt i sådant hänseende.

På av nämnden anfört skäl och med hänsyn till riksdagens tidigare intagna ståndpunkt till förevarande spörsmål har riksdagen icke kunnat undgå att hysa betänkligheter mot en utsträckning, på sätt föreslagits, av förmånen av fri läkarvård och detta så mycket mera som, enligt vad förut

vid upprepade tillfällen inom riksdagen framhållits, det icke lärer kunna förnekas, att den redan nu medgivna förmånen i vissa fall utnyttjats på ett sätt och i en utsträckning, som icke torde varit avsett. Riksdagen vill emellertid å andra sidan icke bestrida, att skäl kunna anföras för en utsträckt rätt i förevarande hänseende. Med hänsyn härtill och till önskvärdheten av att så vitt möjligt enhetliga bestämmelser i ämnet varda meddelade, har riksdagen, som visserligen icke kan nu bifalla motionen, likväl ansett sig böra hos Eders Kungl. Maj:t anhålla, att den av lönenämnden ifrågasatta allmänna utredningen i förevarande fråga snarast möjligt varder verkställd samt att det förslag till reviderade bestämmelser, som av denna utredning må föranledas, varder för riksdagen framlagt.

Vidkommande de förslag i skilda hänseenden, Eders Kungl. Maj:t framlagt, har riksdagen, vad först härvid avlöningsstaten för tullverket beträffar, funnit sig böra bifalla vad Eders Kungl. Maj:t i fråga om denna stat föreslagit riksdagen. Riksdagen har sålunda icke haft något att erinra emot det av generaltullstyrelsen förordade och av Eders Kungl. Maj:t godtagna tillvägagångssättet vid beräkandet av förslagsanslagen till ordinarie befattningshavare vid tullverket, och har riksdagen ej heller funnit skäl till erinran vare sig mot storleken av de utav Eders Kungl. Maj:t i fråga om denna stat äskade anslagsbeloppen eller de förslag, Eders Kungl. Maj:t i samband därmed framlagt.

Eders Kungl. Maj:ts förslag beträffande indragnings- och övergångsstaterna samt pensionsstaterna för tullverket har riksdagen likaledes ansett sig böra godtaga.

Vad däremot omkostnadsstaten beträffar, har riksdagen i ett avseende funnit sig icke kunna bifalla vad Eders Kungl. Maj:t i fråga om denna stat föreslagit, och gäller detta framställningen om ett anslag å 180,000 kronor för anskaffande av ytterligare fyra tulljagare. Vad detta förslag angår, får riksdagen — på sätt ock motionsvis skett — erinra om, att, då 1922 års riksdag på förslag av Eders Kungl. Maj:t beviljade medel för anskaffande av tulljagare, riksdagen därvid framhöll, att, om riksdagen principiellt anslöte sig till detta förslag rörande beskaffenheten av tulljagarna — liksom för övrigt även till vad Eders Kungl. Maj:t ifrågasatt angående typerna för tullbåtarna — riksdagen därmed icke medgivit, att ett större antal tulljagare finge på en gång anskaffas, innan någon prövning av deras lämplighet ur olika synpunkter företagits. Riksdagen beviljade sålunda medel för nybyggnad av allenast sex tulljagare i stället för, såsom Eders Kungl. Maj:t ifrågasatt, tjugufyra. Tillika uttalade riksdagen, att, innan ytterligare nyanskaffning beslutades, det jämväl borde utredas, om de ytterligare jagare, som kunde komma att anskaffas, skulle bliva av samma typ och få samma fart som de då föreslagna.

Enligt vad statsrådsprotokollet nu utvisar, hava först nyligen två av de tulljagare, till vilkas byggande medel sålunda anvisats, blivit sjösatta

och insatta på sina respektive distrikt. Någon närmare erfarenhet om deras lämplighet har alltså — på sätt departementschefen ock framhållit — ännu icke kunnat ernås. Vid sådant förhållande och då enligt riksdagens mening någon direkt olägenhet av ett uppskov med nyanskaffning av tulljagare icke torde föreligga, har riksdagen alltså avslagit Eders Kungl. Maj:ts förslag i denna del. Vad Eders Kungl. Maj:t i övrigt föreslagit riksdagen i fråga om omkostnadsstaten för tullverket har, på sätt ovan antytts, riksdagen funnit sig böra bifalla.

Under hänvisning till vad sålunda anförts får riksdagen alltså anmäla, att riksdagen i anledning av Eders Kungl. Maj:ts förevarande förslag och ovanberörda motioner I: 34, II: 38 och 39,

dels beslutat, att antalet ordinarie befattningar vid tullverket jämte de för vederbörande befattningshavare avsedda lönegrader enligt den i 9 § av avlöningsreglementet intagna löneplan skall bestämmas i enlighet med vad av departementschefen i statsrådsprotokollet över finansärenden den 2 januari 1924 föreslagits;

dels för budgetåret 1924—1925 för tullverket godkänt följande

Ordinarie stat.

A. Avlöningsstat.

Generaltullstyrelsen.

Avlöningar till ordinarie tjänstemän, <i>förslagsanslag</i>	kr.	439,000
Vikariatsersättningar, <i>förslagsanslag</i>	»	20,000
Arvode till tullverkets ombudsman	»	2,000
Avlöningar till icke-ordinarie befattningshavare m. m., <i>förslagsanslag</i>	»	160,000

Tullstaten.

Avlöningar till ordinarie tjänstemän, <i>förslagsanslag</i>	kr.	10,084,000
Vikariatsersättningar, <i>förslagsanslag</i>	»	180,000
Arvoden till två laboratorieföreståndare, å högst 1,000 respektive 500 kronor, för år räknat	»	1,500
Avlöningar till icke-ordinarie befattningshavare m. m., <i>förslagsanslag</i>	»	1,771,000
		kr. 12,657,500.

B. Indragnings- och övergångsstaten.

Avlöningar till tjänstemän å indragnings- och övergångsstaten	kr.	55,670.
---	-----	---------

C. Pensionsstater.

Pensioner till avskedade tjänstemän, <i>förslagsanslag</i>	kr.	475,000	
Pensioner till avlidna tjänstemäns änkor och barn, <i>förslagsanslag</i>	»	25,000	
Gottgörelse till tullstatens enskilda pensionsinrättning för mistade andelar av avlöning vid vakanta tjänster	»	13,000	kr. 513,000

D. Omkostnadsstat.

Kostnader för avdömande av tullmål, <i>förslagsanslag</i>	kr.	37,300	
Resekostnads- och traktamentsersättningar m. m., <i>förslagsanslag</i>	»	95,000	
Hemliga utgifter	»	4,000	
Övriga kostnader för tullverket, <i>förslagsanslag</i>	»	1,457,530	kr. 1,593,830.
<u>Summa förslagsanslag</u>			kr. 14,820,000;

dels i riksstaten uppfört ordinarie förslagsanslaget för tullverket med ett mot statens slutsumma svarande belopp av 14,820,000 kronor, att direkt utgå av tullmedel;

dels ock förklarat, att sådan å den 31 december 1922 gällande ordinarie stat eller å en äldre övergångsavlöningsstat kvarstående tjänsteman vid tullstaten, som ej anmält sig icke vilja övergå på den nya staten, må under budgetåret 1924—1925 efter Eders Kungl. Maj:ts bestämmande komma i åtnjutande av tillfälligt lönetillägg till belopp, vilket kan anses stå i lämpligt förhållande till den tjänstgöring, som må komma att krävas av vederbörande, eller eljest kan prövas skäligt, dock icke i något fall till högre belopp, för år räknat, än som genom kungörelsen den 22 juni 1921 (nr 444) angående tillfälliga lönetillägg åt viss personal vid tullverket för år 1922 blivit bestämt.

Slutligen får riksdagen, i anledning av ovanberörda motion II:105, an hålla, det täcktes Eders Kungl. Maj:t föranstalta om, att av allmänna civilförvaltningens lönenämnd ifrågasatt allmän utredning av spörsmålet om kostnadsfri läkarvård för personal inom den civila statsförvaltningen snarast möjligt varder verkställd samt att det förslag till reviderade bestämmelser i ämnet, som av denna utredning må föranledas, varder för riksdagen framlagt.

Stockholm den 23 maj 1924.

Med undersätlig vörndnad.